

Els beneficis del turisme

Des que es va crear, la taxa turística ha repercutit positivament en la promoció del sector. Però no ha contribuït, perquè la llei no ho permet, a reforçar el progrés social. El tercer sector demana que el turisme assumeixi més responsabilitat social

ANÀLISI **José Antonio Donaire**

Millores per al sector

L'impost d'estades turístiques és un instrument delicat. En primer lloc, perquè en un context de precisió gairebé alquimista en la gestió de preus, algunes empreses són molt sensibles a les variacions, encara que siguin lleus. En segon lloc, perquè els impostos i les taxes porten implícit un missatge que és interpretat pel consumidor. Malgrat tot, l'impost és un bon instrument. Permet incrementar de forma sensible els recursos del sector amb una feble incidència en la competència de preus. I aquests recursos es poden gestionar en projectes col·lectius.

El turisme és un sector singular. Funciona per l'addició més o menys espontània d'ofertes i serveis d'un territori. Integra transport, allotjament, restauració, comerç, productes i serveis externs. Una experiència turística és un sumatori fràgil de desenes d'iniciatives particulars, públiques i privades. Per això les transformacions són complicades. Exigeix una coordinació entre agents molt diversos, que responen a interessos i necessitats molt diverses. Aquesta és l'oportunitat de l'impost d'estades: permet disposar d'un volum significatiu de recursos econòmics que es poden invertir en la millora de la competitivitat del sector, en accions que no són possibles per la simple complexitat entre els agents que hi intervenen.

Vivim en un context de creixement exponencial del turisme internacional, no només del nombre de visitants sinó de les destinacions competidores. És difícil imaginar espais sense turistes o territoris que no aspirin a atreure fluxos turístics. Per això, la clau de la supervivència del sector els propers anys és la capacitat de generar innovació, de crear millores en el producte, en la prestació de serveis, en l'entorn, en la promoció, en la comercialització, en definitiva, en totes les peces que integren el complex mecanisme del sistema turístic. No

J.A. DONAIRE, docent i investigador de la facultat de Turisme de la Universitat de Girona

MARC ARIAS

PER SABER-NE MÉS

WEBS

http://empresaiocupacio.gencat.cat/ca/treb_ambits_actuacio/emo_turisme/emo_empreses_establiments_turistics/emo_impост_establiments_turistics

http://empresaiocupacio.gencat.cat/web/.content/20_-_turisme/documentos/arxius/dipticimpost-cast.pdf

http://www.hostel-tur.com/110709_tasa-turistica-cataluna-graficos.html

www.cett.es/totcett/files/pdf/article/es_ES/871.pdf

LLIBRES

Gestión pública del turismo. Oriol Miralbell Izard. UOC (Universitat Oberta de Catalunya), 2010

Participeu amb la vostra opinió a www.lavanguardia.com

hi haurà turisme sense inversió col·lectiva en el turisme.

L'impost d'estades turístiques ha nascut amb tres problemes centrals. En primer lloc, la manca d'universalitat per la dificultat d'incorporar l'oferta paratolera. En segon lloc, la fragmentació dels recursos en l'àmbit local, que limita la capacitat d'intervenció en projectes territorials més amplis. I, finalment, la limitació de la inversió en el camp de la promoció turística, tot i que el text de la llei permet una relativa flexibilitat. Per tant, necessitem un impost que garanteixi una certa universalitat, que generi projectes territorials d'abast ampli i que pugui intervenir en totes les fases del sistema turístic, sense limitar-lo a l'àmbit promocional. Cal, segurament, una reforma de la llei que incorpori el coneixement adquirit.

Per contra, no crec que l'impost s'hagi de dedicar a corregir les externalitats negatives del turisme. És cert que el turisme genera beneficis i també costos (socials, culturals, ambientals), que s'han de corregir. L'instrument, però, no pot ser l'impost d'estades. I no només perquè no és bo que el turista rebi el missatge que li impossem un sobrecost pel seu impacte negatiu, sinó essencialment perquè perdem l'oportunitat de crear projectes innovadors capaços de generar estratègies innovadores de millora del sector.●

LA CLAU **Oriol Illa**

Contribució social

És inqüestionable, i queda fora de dubte, el pes i la importància de la indústria turística a Catalunya. Del seu futur en depenen milers de llocs de treball i, alhora, és una font d'ingressos absolutament necessària en el moment actual.

Tanmateix, l'èxit del turisme no ha estat redistribuït de manera equitativa. En primer lloc, perquè el turisme distribueix de manera desigual els beneficis i els costos. Mentre que els beneficis van a parar, bàsicament, als agents econòmics que operen en el sector –hotellers, transport, restauració, museus...–, els costos es reparteixen entre tota la ciutadania –dèficit pressupostari del transport públic, neteja, seguretat...–. I mentre els beneficis són immediats, els costos són visibles a llarg termini, i afecten qüestions vitals per a la cohesió social com poden ser el preu dels pisos, la precarització del mercat de treball, l'eliminació del comerç de proximitat, la contaminació acústica, els problemes derivats de l'incivisme o l'augment de l'economia submergida.●

L'actual impost sobre les estades en establiments turístics –més conegut com a taxa turística– ha repercutit positivament d'ençà que es va implantar en la promoció de la mateixa indústria turística. Però no ha contribuït a afrontar els seus costos socials i ciutadans, ja que la llei que regula l'impost no ho permet. Uns costos que per a una part de la població, sobretot la que resideix als llocs amb una presència més intensiva i massificada de turistes, són viscuts sovint de manera negativa i perjudicial.

Des de la Taula del Tercer Sector defensem la modificació de la llei de la taxa turística que està tramitant el Parlament, per incrementar-ne l'import, en mig euro o fins i tot més, i per permetre destinar aquests ingressos addicionals a corregir els efectes negatius del turisme i a reforçar la seva contribució al progrés social. Això representaria un mínim de 22 milions d'euros anuals, que a Catalunya podríem destinar a aquest objectiu social, mantenint alhora la part de la taxa destinada a activitats promocionals.

La major part de països i ciutats del món que disposen d'un impost semblant permeten destinar-lo també a finalitats socials i a incrementar el compromís i la contribució del sector privat en la cohesió social. A Catalunya, aquests 22 milions podrien destinar-se a compensar les despeses que genera l'ús intensiu de l'espai públic com la neteja i la seguretat; a impulsar programes comunitaris que garantisquin el manteniment del teixit comercial i veïnal; a generar ocupació per a col·lectius vulnerables en col·laboració amb entitats del tercer sector, com per exemple l'experiència dels agents cívics de Ciutat Vella a Barcelona, i a impulsar plans d'ocupació específics per a les zones d'alta densitat turística per a tasques vinculades als serveis d'atenció a les persones, entre altres coses.

El turisme, com molts altres sectors econòmics, pot assumir un grau de responsabilitat social més elevat i contribuir d'una manera més efectiva al progrés i a la cohesió social dels nostres pobles i ciutats. I la taxa turística pot ser un instrument adequat per aconseguir-ho, si la modifiquem i la reforcem en el sentit de mitigar els costos que comporta i la poca percepció per part de la ciutadania de l'important pes econòmic que té.●

O. ILLA, president de la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya

- El islam es un hecho europeo, no es un fenómeno importado
- La crisis de la radicalización en Europa occidental
- Las polémicas y los miedos sobre los musulmanes
- España: Al Ándalus queda muy lejos

ANÁLISIS PARA TENER OPINIÓN
VANGUARDIA DOSSIER

Ya a la venta en quioscos y librerías especializadas

También en su tableta y teléfono
Descárguese gratuitamente la aplicación desde el App Store, donde encontrará la colección de VANGUARDIA DOSSIER a 5,49 € cada número.